

Ἀδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".

Σήμερα θά ὁμιλήσωμεν διὰ τὴν σκέψιν.

ἔχομεν περὶ ὅτι ἡ σκέψις εἶναι μορφοποιημένας Νοῦς. Ἀπὸ τὴν ὑπὲρ οὐσίαν Νοῦ μία ὀντότης θεία Μονάς, παίρνει καὶ μορφοποιεῖ, μορφοποιεῖ τὸ ὅτι ἔχει ὑποκρίσει εἰς τὴν ἀντίληψίν της, εἴτε μέσον ἀντανακλάσεως ὡς ὁ ἄνθρωπος βλέποντας εἰς τοὺς ὕλικους κόσμους τοὺς παχυλοὺς ὕλικους κόσμους, εἴτε παίρνει ἀπὸ τὴν θεϊαν Πανσοφίαν, τὸν κόσμον τῶν Ἰδεῶν, καὶ προεκτείνει μορφοποιημένας σκέψεις ὡς εἶναι εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Ἀρχαγγέλων, γιατί καὶ οἱ Ἀρχάγγελοι σκέπτονται, καὶ οἱ Ἀρχάγγελοι διαλογίζονται.

Ὅμως, ποῖαν σχέσιν τώρα ἔχει ὁ διαλογισμός με τὴν σκέψιν, ἡ αἰτία με τὸ ἀποτέλεσμα;

Πολλοὶ συγχύζουν τὸν διαλογισμόν με τὴν σκέψιν. Ἄν εἶπω ὅτι Νοῦς εἶναι ἡ οὐσία, τὸ δένδρον, εἶναι ὁ διαλογισμός καὶ οἱ καρποὶ εἶναι ἡ σκέψις. Ἄλλο τὸ δένδρον ἄλλο ὁ καρπός.

Δηλαδή. Τί εἶναι διαλογισμός, σκοπός, αἰτία;

Εἰς τὴν περίπτωσιν τώρα τῶν Ἀρχαγγέλων βλέπομεν ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν Ἰδεῶν, τὸν Νοητόν. πού εἶναι κτισμένος με τὴν πλέον ἐκλεπτισμένην ὑπὲρ οὐσίαν Νοῦ, Νόμους αἰτίες. Οἱ Ἄγγελοι, οἱ Ἀρχάγγελοι μᾶλλον τές παίρνουν καὶ ἀρχίζουν νά διαλογίζωνται ἐπ' αὐτῶν. Ὡστε, διαλογισμός εἶναι ἡ ἔκφρασις κάποιου σκοποῦ καποίας βουλήσεως.

Στὸ διαλογισμόν ἡ θεία ὀντότης παίρνει τὸν Νοῦν πού φυσικά ὡς ὑπὲρ οὐσία, εἶναι ἄμορφος, ἀσύλληπτος, καὶ μέσον του μορφοποιεῖ πλέον, προεκτείνει διὰ τῶν Ἰδεῶν μορφάς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Ἀρχαγγέλων, αἱ μορφαὶ εἶναι ζῶσαι. Καὶ πῶς μορφοποιεῖ τὰς Ἰδέας αὐτάς εἰς μορφάς ζῶσας; Ἀποῦ τές νῦσαι διαδοχικῶς, διὰ τῶν διαφόρων μορφῶν καὶ εἰδῶν τοῦ Νοῦ. Τὸ Ἀνώτερο Νοητικόν, κατώτερο Νοητικόν τὰ αἰθερικά ἀντίστοιχά των, τὸ ψυχικόν, ἔκφρασις τοῦ Νοῦ ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ἐπιθυμίας, τῆς βουλήσεως - ἐπιθυμίας καὶ μετὰ τὴν παχυλὸν ὕλικόν τὴν τελευταίαν ἔκφρασιν ὡς κραδασμὸ τοῦ Νοῦ.

Ὡστε. Τί εἶναι τώρα ἡ σκέψις; Τί εἶναι ὁ διαλογισμός; Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀντλεῖ ἀπὸ τὴν ὑπὲρ οὐσίαν πού εἶναι Νοῦς, καὶ πάλιν ἀσύλληπτος ἡ ὑπερουσία, καὶ ὅταν πάρῃ ἀπ' αὐτὴν τὴν ὑπερουσίαν πού ἔχει ἥδη μέσα στὸ ὑποσυνείδητό του γνωρίση καταστάσεις, εἰκόνας, εἰδῶλα, ἀρχίζει τὸν διαλογισμόν τὴν μορφοποίησιν τοῦ Νοῦ σὲ κάτι δικό του, συγκεκριμένο, καὶ εἶναι ἡ ἀτομικὴ σκέψις, ἡ μορφοποιημένη σκέψις ἐνός ἀνθρώπου.

Δὲν ὑπάρχει καμιά ἀπολύτως σκέψις ἀνθρώπου πού νά μὴν παίρῃ μορφήν ὅταν εἶναι συνδεμένη με τὸ συναίσθημα.

Δὲν θά ὁμιλήσωμεν τώρα διὰ τές σκέψεις τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν ἀνώτερον νοητικόν κόσμον καὶ Νοητικόν κόσμον πού πλέον εἶναι κόσμοι πέραν τῶν μορφῶν. Τουλάχιστον τῶν μορφῶν ὡς τὰς γνωρίζωμεν σήμερα.

Τί εἶναι ἰδέα καὶ πῶς μπορούμεν νά εἰσέλθωμεν διὰ τῆς Ἰδέας, οἷας-ὀήποτε ἰδέας, εἰς τὸ νόημα τῆς μορφῆς, πού ἡ καθοδὸς της σὲ διαλογισμόν θά μορφοποιήσῃ στοὺς διαφόρους κόσμους εἶναι κάτι ἄλλο.

Τώρα θέλω νά γνωρίσετε τὴν ἀνατομίαν τῆς σκέψεως.

Ἀπὸ πού ἡ θεία Μονάς Ἀρχάγγελος, ἀργότερα Ἄγγελος ἄνθρωπος ἀντλεῖ τὴν ὑπὲρ οὐσίαν Νοῦ ὡς πρώτην τῆς ὕλης; Πῶς βούλεται ἡ θεία αὐτὴ ὀντότης; Πῶς ἐκφράζει τὸν ἑαυτὸν της πάντοτε μέσα στὸν κόσμον τοῦ Νοῦ;

Γιατί ἔχομεν περὶ ὅτι ὁ Νοῦς ὑπὲρ οὐσία εἶναι παντοῦ μέσα στὸ ἄπειρον, εἶναι μέσα στὸν ἴδιον ΘΕΟΝ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΤΙΝΑΙ ὡς ὑπερουσία, ὡς οὐσία καὶ

πάλιν είναι μέσα στα σύμπαντα, ως υπερύλη, όμως, δεν εύρσκεται παντού, εύρσκεται εκει που μία θεία Μονάς έχει μορφοποιήσει πλέον τον Νοῦν σε σκέψιν, η σειραν σκέψεων μέσον των διαλογισμῶν, δια να επιτύχη τον σκοπον της, την μορφοποιήσιν μιας ιδέας, και επομένως δεν είναι μέσα στο άπειρον και εις τα σύμπαντα, η υπερύλη η οποια είναι μορφοποιημένος Νοῦς, είναι η δύναμις της βουλήσεως, στην τελειότητα των ανθρώπων των συναισθημάτων των και μετά ὕλη.

Ὡστε την ὕλην και την υπερύλην θα την συναντήσωμεν μέσα εις το άπειρον μέσα στα σύμπαντα, μέσα στο διάστημα, εκει που υπάρχει εκφρασις του φαινομένου της ζωής, εκφρασις ως καρπός σκέψης του θελου η του ανθρωπίνου διαλογισμού.

Ἐχομεν περ̄ ότι ο άνθρωπος μπορεί να μορφοποιήσει μέσον της υπερουσίας συγκεκριμένες σκέψεις μορφές.

Εκφθῆτε με στιγμήν.

Μπορεῖτε να σκεφθῆτε κάτι χωρίς να κτίσετε ένα ειδωλο στην σκέψιν αυτήν;

Υποσυνείδητα όπωςσδήποτε. Όμως, κτίζεται.

Τί μπορεί ο άνθρωπος να συλλάβη μέσον της προσηλωσεως του εις τον γύρω του παχυλόν ὑλικόν κόσμον, αργότερα εις τον ψυχονητικόν κόσμον, η μέσα στο υποσυνείδητό του και να αντλήση από το υποσυνείδητο μορφές, ειδωλα, σκέψεις, δια να συνεχίση τον διαλογισμό να μορφοποιήση ἐπ'αὐτῶν νέας σκέψεις;

Ὡστε, σκέψεις, ἴσον μορφῇ. Νοητική, Ψυχική η και αἰθερική και η εκφρασις της σκέψεως αυτής σε μορφῇ συγκεκριμένη μέσα στον παχυλόν ὑλικόν κόσμον.

Θέλω να κάμετε βαθύ διαλογισμό στο, τί είναι σκέψεις;

Ὅλων των ειδῶν του Νοῦ ως υπερύλης, αἰθερικής ὑπὲρ ὕλης, ψυχικής ὕλης, αἰθερικής ψυχικής, αἰθερικής ὕλης του παχυλοῦ ὑλικοῦ κόσμου, ως και την ὕλην του παχυλοῦ μας κόσμου, γιατί θα προσέξετε ότι η σκέψις ως ἀκτινοβολία ἀρχίζει από τον Νοητόν - Νοητικόν κόσμον και κατέρχεται κάτω. Και το ἐκπληκτικόν είναι ότι η σκιά της σκέψεως είναι το ότι ονομάζομεν συγκεκριμένην μορφήν, εἴτε αὕτη η μορφῇ περικλείει το φαινόμενο της ζωής εἴτε όχι.

Ὡστε η σκιά είναι η μορφοποίησις εις τον κατώτατον κόσμον της σκέψεως. Τώρα μπορούμεν νάχωμεν εἰκόνες, μορφές, ειδωλα τα ὅποια ἡμεῖς ως ἄνθρωποι, ψυχαι αὐτοεπιγνώσεις ἀσφαλῶς πιδ πολύ παρὰ ως προσωπικότητες ο καθ' ἑνας μας, να μπορούμεν να τές διατηρήσωμεν αὐτές τές μορφές, τα ειδωλα, φορτώσεις θα ἔλεγα μεγάλης δυνάμεως, μόνον εις τον Νοητικόν κόσμον ἔστω και στον ψυχικόν κόσμον, ἀνώτερον η κατώτερον, χωρίς να τοὺς δώσωμεν μορφήν εις τον παχυλόν ὑλικόν κόσμον. Ἀσφαλῶς τές πιδ πολλές φορές. Γιατί κόσμος εκφράσεως του φαινομένου της ζωής ὑπό την μορφήν της σκέψεως δεν είναι μόνον ο παχυλός ὑλικός κόσμος είναι και ο ψυχικός κόσμος. Το ἐκπληκτικόν είναι ότι ο Νοῦς ως παχυλὴ ὕλη μορφοποιεῖται ὑπό πλέον ἐκλεπτισμένου Νοῦ, σκέψεως.

Ὁ Νοῦς ὅμως ως ψυχικός κόσμος δεν έχει μορφήν ἐκτός ἂν την ψυχικότητα ἐνδύσωμεν με σκέψεις Νοῦ από τον Νοητικόν κόσμον. Και παρ' ὅλον που ἔχομεν τον λεγόμενον κατώτερον Νοητικόν κόσμον, μέσα στα σύμπαντα που είναι πολύ ξεχωριστός από ὅποιονδήποτε παρήδεισον, η κόλυσιν του ψυχικοῦ κόσμου ἐντούτοις δεν ὑπάρχει μέρος του ψυχικοῦ κόσμου, οἰουδήποτε πεδίου η ὑποπεδίου που να μην έχει ως συνεκτικήν δύναμιν το Νοῦ.

Ὡστε δια να μορφοποιηθῇ ο οὕτω καλούμενος ψυχικός κόσμος οἷσδήποτε ψυχικός κόσμος, δηλαδή, οἷσδήποτε πεδίου η ὑποπέδιον την μορφοποιήσιν θα την κάμη ο Νοῦς ως Νοητικόν σῶμα, ως συγκεκριμένην - μορφοποιημένην σκέψιν. Ἐν δεν συνέβαινε αὐτό, ο λεγόμενος ψυχικός κόσμος δεν θα ἦτο κόσμος μορφῶν ὁμοιος - με τον παχυλόν ὑλικόν κόσμον δια να ζήσουν μέσα σ' αὐτόν ἰφοῦ ἀποβίλουν το παχυλόν ὑλικόν σῶμα αἱ ὄντοτες, προσωπικότητες θα ἔλεγα ἄνθρωποι, με τον ἴδιον τρόπον περίπου που ζοῦν εις τον παχυλόν ὑλικόν κόσμον, με μίαν διαφοράν. Ὡς εἶχμεν ἐξηγήσει εις τοὺς ψυχικούς κόσμους ὅλα τα πεδία και ὑποπέδια, καταστρεπτεῖται η ἔννοια χῶρος. Ἐῖμεθα ἐκεῖ, εις τον λεγόμενον κόσμον των τεσσάρων διμετάσεων που ἀσφαλῶς

θά πρέπει νά μελετήσωμεν προσεκτικά τήν διαφοράν μεταξύ τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ κόσμου τῶν τριῶν διαστάσεων καί τόν Ψυχικόν κόσμον τῶν τεσσάρων διαστάσεων.

Ἐστέσον μορφοποιεῖ τήν ψυχικήν ὕλην, ὁ Νοῦς μέσον τοῦ Νοῦ, ἀλλά ἡ Βούλησις θεῶν ὄντοτήτων.

Τί θά ᾔτο ὁ ψυχικός κόσμος ἄν δέν ἔπαιρνε ὕλην τοῦ ψυχικοῦ κόσμου καί αὐτῇ ἀσύλληπτος ἀκαθόριστος ἄν δέν ἔπαιρνε ὕλην τέτοιαν καί μέσον τοῦ Νοῦ, δηλαδή τοῦ Νοητικοῦ κόσμου νά μορφοποιῇ τό ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ὁ ἴδιος ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ καί οἱ Ἀρχάγγελοι καί ὁ ἄνθρωπος; Τελευταῖα ὁ ἄνθρωπος.

Ὅπως ἔχομεν τόν παχυλόν μας ὑλικόν κόσμον τήν ἐπιφάνειαν τοῦ πλανήτου μας τήν ὅποian εὐρίσκομεν ἔτοιμην, βουνά, δάση, μυριάδες μορφές ζωῆς τές ὅποτες κυβερνεῖ τό ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ. καί οἱ διέφοροι Ἀρχάγγελοι κάνοινα, εὐρίσκόμεθα σ' αὐτόν τό περιβάλλον γιά νά κτίσωμεν τά σπίτια μας, τά παρκα μας, μέ τόν δικόν μας τρόπον τήν μορφοποίησιν τῶν σκέψεών μας, ν' ἀλλάξωμεν τό περιβάλλον καί νά τ' ἀκμάωμεν κατὰ τήν ὅποian εὐρίσκομεν ἔτοιμον ὡς καί τήν παχυλήν ὕλην τήν ὅποian θά δουλέψωμεν μέ τόν δικόν μας τρόπον μέ τήν ἔκφρασιν τῶν σκέψεών μας τῶν σχεδίων μας τῆς βουλήσεώς μας, ὥστε, βλέπομεν ἕνα κόσμον τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον, αὐτόν πού ἔχομεν βεῖ ἔτοιμον παρθένον, ὥστε πού τόν ἔχουν κτίσει Ἀρχάγγελοι καί τό ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, καί τό μορφοποιούμεν εἰς αὐτόν ἡ ἐκεῖνον τόν Χῶρον σύμφωνα μέ τήν δικήν μας βούλησιν τές δικές μας ἀνέσεις.

Μέ τόν ἴδιον τρόπον ἔχομεν τόν ψυχικόν κόσμον, ὅλα τά πεδία καί ὑποπέδια τά ὅποια ἔκτισαν καί πάλιν ὀντότητες Ἀρχαγγελικές τό ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ τήν ὅποian εὐρίσκει ὁ ἄνθρωπος ἔτοιμη, ὅταν ἀπέλθῃ ἀπό τόν ὑλικόν κόσμον, ὥστε πού μέ τόν ἴδιον τρόπον κτίζει τό δικόν του περιβάλλον ἀπό ὕλην τοῦ κόσμου ἐκεῖνου τῶν τεσσάρων διαστάσεων. Μέ τόν ἴδιον τρόπον πού χειρίζεται ὁ ἄνθρωπος προσωπικότης τήν παχυλήν ὕλην, μανθάνει, ἡ ἀνάγκη τόν κἀμνει νά μάθῃ, ἔτσι καί στόν ψυχικόν κόσμον ὁ ἄνθρωπος κτίζει τό δικό του περιβάλλον. Ἀλλά, ὅχι ὅταν ἀπέλθῃ ἀπό τό παχύλόν τοῦ ὑλικοῦ σώματος, γιὰτί, καθ' ὅν χρόνον ζεῖ μεστό ὑλικόν του σώμα κτίζει τό περιβάλλον του μέ τές ἐπιθυμίες του καί τές σκέψεις του, μιά καί οἱ κόσμοι αὐτοῖ εἶναι κόσμοι ψυχικῶν μορφῶν καί Νοητικῶν μορφῶν.

Ὁ ἄνθρωπος κτίζει σέ ὅλους τοὺς κόσμους ταυτοχρόνως. Καί σᾶς λέγω ὅτι δέν ἔχει πρᾶγμα πού ἔχει δημιουργήσει κτίζει ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ πλανήτου πού δέν ὑπάρχει ἤδη, ὅσον, εἰς τόν ψυχικόν κόσμον ὅσον καί στόν Νοητικόν κόσμον. Ἐκεῖ ὑπάρχουν ἀκόμα πιά πολλά, ἐκείνων πού ζοῦν εἰς τοὺς κόσμους αὐτοὺς καί πού δέν ὑπάρχει εἰς τόν παχυλόν μας ὑλικόν κόσμον.

Τώρα θά ἤθελα νά σᾶς πῶ, ὅτι, ὁ ἄνθρωπος προσωπικότης μεταχειρίζεται τήν ὑπὲρ ὕλην Νοῦ τήν ὅποian μορφοποιεῖ μορφές εἰδῶλα τά ὅποια εἴτε μένου μόνον εἰς τόν Νοητικόν κόσμον ἢ καί ἐκεῖ καί στοὺς ψυχικοὺς κόσμους ἢ ἀκόμα καί εἰς τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον, δηλαδή, ἡ ἔκφρασις τῆς σκέψεως, του ἐπὶ σχεδίου, σκοποῦ καί ἐργασίας κτίζει μορφάς τές ὅποιας συλλαμβάνει ὁ ἄνθρωπος εἰς τό Νοητικόν του σώμα, ἀπό παχυλή ὕλην εἰς τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον. Ὁστέσον ποῖα ἀπό τές μορφές αὐτές πού ἔχει δημιουργήσει ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ πλανήτου εἰς τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον ἔχει ζωήν, ἐκφράζει τό φαινόμενο τῆς ζωῆς;

Ὅσον καί ἄν ἔχει προχωρήσει ἡ ἐπιστήμη, ὅσον καί ἄν ἔχομεν θαυμάσει τόν ἄνθρωπον εἰς τά ἐπιτεύγματά του, ναι ἔχει ἐπιτύχει πολλά, ἀλλά καμιά ἀπολύτως καμιά μορφοποιημένη του σκέψις ἐπὶ τοῦ πλανήτου δέν ἔχει μέσα τό φαινόμενο τῆς ζωῆς.

Προσέξτε. Ἄν ὁ Νοῦς εἶχε τό φαινόμενο τῆς ζωῆς καί ὅχι ἡ ζωὴ νά μεταχειρίζεται τόν Νοῦ γιὰ νά ἐκφράσῃ τό φαινόμενο αὐτό θά ἔπρεπε μιά καί ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τήν ὑπὲρ οὐσίαν Νοῦ καί τήν μορφοποιεῖ σέ σκέψεις κατὰ τὰ ἐκφράζονται μετὰ διαφόρους κόσμους ἀκόμα καί στόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον θά ἔπρεπε ὅτι-δήποτε ἔχει δημιουργήσει ὁ ἄνθρωπος νά ἔχῃ μέσα του τήν ζωήν, τό φαινόμενο τῆς ζωῆς.

Ὁστέ ὁ Νοῦς ἀσχετῶς σέ ποῖο βαθμὸν κραδασμῶν θά τόν βροῦμεν, ὡς ὑπερουσίαν, οὐσία, ὑπερῶλη καί ὕλη εἶναι μέν θεῶς δέν ἔχει ὅμως τήν ζωήν. θά χρησιμεύ-

ὡς μέσον νά κτισθοῦν μορφές ὑπὸ τῶν Ἀρχαγγέλων, τοῦ ἉΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ καὶ τοῦ ΛΟΓΟΥ νά μᾶς δώσῃ τὸ φαινόμενο τῆς ζωῆς.

Διὰ τὸν λόγον αὐτόν ὅτι δημιουργεῖ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν παχυλὸν ὑλικὸν κόσμον ὅθεν ἔχει μέσα του τὸ φαινόμενο τῆς ζωῆς.

Διότι ὁ ἄνθρωπος σήμερον ἔχει χάσῃ τὸ δικαίωμα τῆς δημιουργικῆς σκέψεως. Μεταχειριζόμεθα τώρα μίαν ἄλλην λέξιν δημιουργικὴν σκέψιν. Τί θὰ πῇ αὐτό;

Ἡ δημιουργικὴ σκέψις θὰ πρέπῃ νά εἶναι κραδασμὸς ἔκφρασις τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς φυσικᾶ, ἀπὸ τὴν πηγὴν του τὴν ζωὴν, ὅταν ἡ ὄντοτης ἡ ὁποία θὰ μεταχειρισθῇ τὸν Νοῦν ὡς ὑπερουσίαν, διὰ νά ἐκφράσῃ τὴν θεῖαν Βούλησιν διὰ τῶν Ἰδεῶν, ἐκφράζει τὸν ἑαυτόν της.

Προσέξτε τὴν λεπτομέρειαν αὐτὴν. Δὲν ἔχει κατορθώσει ὁ ἄνθρωπος τώρα, ἀκόμα; νά δημιουργήσῃ τι διότι δὲν δημιουργῇ ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ μέσον τοῦ Νοῦ. Δὲν ἐκφράζει τὸν ἑαυτόν του.

Ἐνας ψυχοθεραπευτὴς ὅμως, ὅταν ἐκφράσῃ τὸν ἑαυτόν του ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς θείας Βουλῆσεως διὰ νά ἐπέμβῃ σὲ μίαν ἀσθένειαν, θὰ δοῦμεν ὅτι, ἐν τινι μέτρῳ ἐκφράζει τὸν ΛΟΓΟΝ ὅμως, ὅχι τὸν ἑαυτόν του καὶ βλέπομεν τὸ φαινόμενο τῆς ζωῆς. Ἡ ἐκφ. κῦτταρα, νά ἀποβάλλωνται καὶ νά δημιουργοῦνται νέα.

Πιστέφετέ με ὅτι ἕνας ψυχοθεραπευτὴς ἔχει προσέξει ὅτι ὑποσυνείδητα θεουργεῖ. Προσέξτε τὴν λεπτομέρειαν αὐτὴν, ὑποσυνείδητα θεουργεῖ, κατόπιν πού θὰ συντονισθῇ μὲ τὰς ὑπὲρ ὄντοτητες καὶ θὰ χρησιμεύσῃ ἡπλῶς ὡς ἀγωγὸς τοῦ Θεοῦ Σχεδίου.

Ἄστε, ποτέ ἕνας ψυχοθεραπευτὴς ἐφ' ὅσον ζεῖ ὡς προσωπικῆς ἄνθρωπος, καὶ ὅχι ψυχὴ αὐτοεπίγνωσις, ἔχει τὸ δικαίωμα νά καυχῇ διὰ μίαν θεραπείαν.

Θὰ ἤθελα νά κάμετε ἕνα διαλογισμὸν ὅταν θὰ μέινετε μόνοι σας. Τί εἶναι δημιουργικὴ σκέψις καὶ τί εἶναι σκέψις εἰς τὰ διὰφορὰ τῆς σκέψεως; Σκέψις μὲ ἀφετηρίαν τὴν βούλησιν, τὴν ἀντίγκην, τὴν ἐμπειρίαν τοῦ ἑαυτοῦ σας προσωπικότητος. Τὴν ἐξέλιξιν, πῶς ἡ σκέψις αὐτὴ ὅταν γεννηθῇ μέσα σας θὰ ἐλκύσῃ ψυχικὴν ὕλην, δηλαδὴ θὰ δώσῃ σὲ σὰς τὸν κραδασμὸν τῆς ἐπιθυμίας καὶ μετὰ ὅταν ἐκφράσῃ ἡ σκέψις τὸν ἑαυτόν της μεστούς διωφόρους κόσμους ὡς ἀνεξάρτητος πλέον ὄντοτης ἀπὸ σὰς, δηλαδὴ, ὡς στοιχειακὸ, εἴτε ὡς σκέψεως ἐπιθυμίας, εἴτε, ὡς ἐπιθυμίας σκέψεως;

Πρέπει νά μελετήσετε διότι ἀνεξάρτητοι μὲν ἀλλὰ κάτω ἀπὸ τὸν ἑλεγχόν σας ἂν θελήσετε, καὶ ἔτσι πρέπει νά εἶναι. Θὰ εἶναι κάτω ἀπὸ τὸν ἑλεγχόν σας τὸ στοιχειακὸν αὐτό. Ἄν εἶναι στοιχειακὸ σκέψεως ἐπιθυμίας δὲν ἐκφεύγει τῆς προσοχῆς σὰς καὶ ὑπακούει αὐτόν πού τὸ ἔχει προεκτείνει, ἐκφεύγει ὅμως πολλές φορές ὅταν εἶναι κάτω ἀπὸ τὸν βίαιον κραδασμὸν συναισθημάτων, ἐπιθυμιῶν, καὶ ἡ σκέψις μέσα σ' αὐτό εἶναι ἐλαχίστη καὶ τίποτε περισσότερο παρὰ τὸ πῶς νά ἱκανοποιηθῇ ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ, ἡσυχέτως πως.

Ἐκφεύγει τοῦ ἐλέγχου σας, ὡς ὅσον σὰς τυρρανεῖ, ἐπιστρέφει νά ἀντλήσῃ δική της δύναμιν, νά συνεχίσῃ τὴν ὑποσυνείδητον ζωὴν του τὸ στοιχακὸν αὐτόν. Κατὰ τὸν πολὺ ἡγαπημένον "Πνεῦμα ἅλαον καὶ κωφόν".

Θέλω νά κάμετε διαλογισμὸν ὅταν μέινετε μόνοι σας.

Τί εἶναι ὑπὲρ οὐσία Νοῦς, τὴν ὁποίαν μπορῶ χωρὶς νά ἐξαντλοῦμαι, χωρίς νά ἐξαντλήται, νά τὴν μορφοποιῶ σὲ εἶδωλα σκέψεως καὶ μέσον αὐτῶν νά ἔχω φαινόμενα στοὺς διαφόρους κόσμους;

Ποῦ εἶναι αἱ ἱκανότητές μου ὡς ἀνθρώπου νά ὑπαικῶ νὰ χειρίζομαι τὰ δημιουργήματα μου πού ἐκφράζονται στοιχειακᾶ; Πῶς κτίζονται αἱ αἱ στοιχειακᾶ;

Ἐχόμεν ὁμιλήσει. Θὰ μιλήσωμεν λεπτομερέστερα εἰς τὸ μέλλον.

Ἐχόμεν ὁμιλήσει γιὰ τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα καὶ ἔχουμεν περὶ τοῦ εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἉΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, καὶ ἐλάχιστα χρειάζεται τὴν προσοχήν μας, παρὰ μόνον πῶς νά δώσωμεν τροφήν εἰς τὸ ὑλικὸν σῶμα καὶ τίποτε περισσότερο.

Ἐχουμεν ὁμιλήσει γιὰ τοὺς τέσσαρις τύπους τῆς αἰθερικότητος ζωτικότητος τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ μας σώματος καὶ πῶς ἐπιδρῶν αὐτοῖς οἱ τύποι, κατόπιν τῆς ἐπεμβάσεως ὅσον τοῦ ἉΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ὅσον καὶ ἡμῶν τῶν ἰδίων ἐπὶ τοῦ πα-

χυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος. Ἀσφαλῶς, θὰ μελετήσωμεν πῶς καί μέσον ἀπό αὐτῆν τήν αἰθερικότητα ζωϊκότητα κτίζεται καθημερινῶς καί ἔχει κτισθῇ ὁ ἑαυτός μας προσωπικότης.

Δηλαδή, θὰ ἐρευνήσωμεν τὸ ὑποσυνείδητόν μας, νὰ τὸ γνωρίσωμεν, νὰ τὸ καθαρίσωμεν καί μετὰ θὰ προχωρήσωμεν εἰς τοὺς ψυχικοὺς κόσμους.

Ἔστωμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".

Ἐρωτήσεις. Θὰ ἤθελα νὰ μᾶς δώσετε μὲ λίγα λόγια τὴν διαδικασίαν τῆς ἐνδοσκοπήσεως, καὶ τοῦ διαλογισμοῦ, καὶ ἐάν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ διαλογισμοῦ μᾶς καὶ τῆς ἐνδοσκοπήσεως θὰ μπορούσαμεν νὰ εἶ κατορθώναμεν νὰ συντονίσωμεν μαζὺν σας νὰ μᾶς βοηθᾶτε καμιάν φοράν. Ἀπάντησις. Παί. Ἡ ἐνδοσκόπησις ἀρχίζει ἀπὸ τὸ παχυλὸν σῶμα. Μεγίστη δουλειά. Θὰ πρέπει νὰ μάθετε νὰ κινῇ σθε, δηλαδή νὰ συγκεντρώνεσθε ὡς αὐτοεπίγνωσις, χωρὶς ἄκόμα νὰ προσδιορίσετε, τί εἶμαι ὡς αὐτοεπίγνωσις, στὰ διάφορα μέρη τοῦ ὕλικου σώματος στὸ αἶθερικό τῶν ἀντιστοιχόν. Ὑπάρχει σειρά γυμνασμάτων. Ὅταν μπορεῖτε νὰ κινήθῃτε ἄνετα σὲ κάθε κύτταρο, σὲ κάθε μέρος τοῦ ὕλικου σας σώματος πάνω στὸ αἶθερικό ἀντιστοιχόν, θὰ μπορεῖτε, καὶ ἐκείνην τὴν παχυλοῦ ὕλικου σώματος νὰ τὴν διρθώσετε κατὰ βούλησιν. Ξελευθερώσετε μέσα στὴν δημιουργικὴν ἐργασίαν τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Φυσικὰ προηγουμένως θὰ μάθετε, τί εἶναι αἰθερικό σῶμα, τί εἶναι δημιουργικός αἰθέρ, αἰσθητικός αἰθέρ καὶ κινητικός αἰθέρ, ἀποτυπωτικός αἰθέρ κλπ. Ἔχομεν τὴν σειράν τῶν μαθημάτων. Περί μορφῆς ἐνδοσκοπήσεως. Μετὰ θὰ ἀρχίσετε τὴν λεγόμενὴν αὐτοανάλυσιν. Θὰ μελετᾶτε τὴν συμπεριφορὰν σας. Τὸ λέγομεν καὶ εἰς τὴν ἐννάτην ὑπόσχασιν μας. Ἐίλησα μ' αὐτόν τὸν τρόπον. Τώρα μόνος μου, θὰ διαλογισθῶ, γιατί συμπεριφέρθηκα μ' αὐτόν τὸν τρόπον. Θὰ ὦν τὴν προσωπικότητά με ὅλην τῆς τὴν πονηρίαν νὰ δικαιολογῇ τὸν ἑαυτόν της. Ὅχι σωπῇ, ὅθεν θὰ μιᾶς ἐσὺ, Πιλω καὶ κρίνω ὡς νὰ ἦτο ἄλλος, καὶ ὅχι ἐγὼ ποῦ ἔκαμα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ἡ ἡμῶς τὸ εἶπα γιὰ νὰ κομπᾶσω αὐτό; Ἡ ἡμῶς αὐτὸ ποῦ εἶπα εἶναι ἐγωιστικό γιὰ νὰ κολεκεύσω, πιδ, τὴν προσωπικότητά μου; Θὰ ἀρχίσωμεν νὰ ἐλέγχωμεν τὴν προσωπικότητά μας ὅλην τὴν συμπεριφορὰν μας, ἔχω ὀργισθῇ αὐτὴν τὴν στιγμήν, γιατί αὐτός μου εἶπεν αὐτό καὶ αὐτό. Γιατί ἔχω ὀργισθῇ; Τί με ἔλαχε νὰ ὀργισθῶ; καὶ θὰ ἀρχίσω νὰ βλέπω ὀρθολογιστικῶς τώρα ὅλην τὴν κατὰστάσιν καὶ θὰ θέλω νὰ εἰσχωρήσω στὰ αἰτίαις ὅχι στὰ φαινόμενα. Τοῦτο χρειάζεται πολλὴ εἰληκρύνειν, τὴν ὁποῖαν ὅταν μένετε μόνοι σας θὰ τὴν γνωρίζετε, διότι ταυτοχρόνως θὰ ἔχετε πίσω σας τὸν πραγματικὸν ἑαυτόν. Τώρα θὰ βλέπετε τὸ εἶδωλόν σας καὶ τὸν ἑαυτόν ὑποσυνειδήτητα. Τὸ εἶδωλόν σας ἐνσυνειδήτητα ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ κάμποσον κεντὸν, καὶ θὰ διορθώνετε φυσικὰ τὴν συμπεριφορὰν σας τῆς παρούσης προσωπικότητος θὰ φθάσετε στὸ συμπέρασμα νὰ πῆτε στὸν ἐαυτόν σας.

Η ά πίσος είμαι έγώ τέλος πάντων τώρα πού μπορώ νά κυβερνώ συναισθήματα, νά
 παύνω άποφάσεις, νά έκφράζω τόν έαυτόν μου μέσα στόν κόσμο του βούλεσθαι.
 Η ά μεταχειρίζομαι όρθά, αυτό πού όνομάζεται σκέψις, καί για πρώτην φοράν θά νοι
 ώτετε άόριστα, τό, 'Εγώ είμαι 'Εγώ. Μπήκατε μέσα στην αίώνιον σας έαυτόν πού
 είσαστε έσείς αυτήν τήν στιγμήν, θά καταβαρυνόμεν προσπάθειαν νά τόν γνωρίσετε
 εμπειρικά. Τήν στιγμήν αυτήν θά μπορείτε νά μεταχειρίζεσθε τήν αίθερικότητα
 του υλικού σώματος καί τήν αίθερικότητα γύρω σας, μέ έξουσίαν. Διδότι ό έαυτός
 μας ψυχή αυτοεπίγνωσις έχει έξουσίαν. 'Ο έαυτός μας προσωρινή προσωπικότης, μέ
 τές άδυναμίες, άτέλειες πάθη καί άνόητον συμπεριφοράν, (ζητώ συγγνώμην γιατί
 μιλώ έτσι ήλλά θά τό εγκαταλείψετε όταν κάμετε τήν ένδοσκόπησίν σας) όέν
 έχει έξουσίες, καί είναι ή αίτία πού ταλαιπωρείται ό έσώτερος έαυτός. Διδότι
 ταλαιπωρείται. Μετά θά έχετε έξουσίες. Ξεύρετε τί εύχαρίστησιν θά νοιώσετε νά
 κάμνετε, όρθήν χρήσιν, κατά τήν ύπόσχεσίν μας, του θεού άώρου τής σκάφews, καί
 θά ξαίρετε γιατί σκέπτομαι αυτόν τόν τρόπον γιατί είναι όρθός αυτός ό τρόπος.
 Θέβαια δημιουργούνται διάφορα συναισθήματα μέσα, σ' αυτό ή έκείνο, όέν θά παρυσύ
 ρεσθε, όχι. Τί είναι αυτό; τί είναι έκείνο; θά όήτε τί δύναμιν έχει κάθε έπιθυμία,
 πόλιν, ήπιανότητα ή δυνατότητα έχει νά εκπληρωθώ αυτή ή έπιθυμία, καί τότε θά
 γνωρίσετε ότι κάθε έπιθυμία είναι προέκτασις Ψυχικής ύλης, υπό τήν μορφήν
 στοιχειακών, πού σκοπόν της έχει νά εκπληρώσει τήν έπιθυμίαν εκείνην, καί όέν
 σβύνει προτού εκπληρωθώ ή έπιθυμία εκείνη, άσχετον άν έλθω σέ άλλην ένσάρκωσιν
 καί γιατί αυτός σί πέτρες σί όγκόλιθοι πού έχω στά πόδια μου, ύπάρχουν έδω,
 καί θά άντιληφθώ ότι ήσαν έπιθυμίες του παρελθόντος πού ίκανοποιούνται τώρα,
 αλλά αυτήν τήν στιγμήν, όέν θά έχετε άνύγκην, σ' άς κρατούν δεσμούς άντί νά
 είσαστε έλεύθεροι, καί θά ξαίρετε πλέον τί έπιθυμέτε, τί θέλετε, τί πραγματικώς
 θέλετε. θά έρευνήσετε, τό τί είναι έπιθυμία, τί είναι αυτή ή λερναία ύδρα πού
 όνομάζεται έπιθυμία, καί τί είναι αυτή ή λέρνη πού όνομάζεται κόσμος τής
 έπιθυμίας. Πλέον θά άποκτήσετε αυτό πού θά λέγω, σεβασμόν προς τήν όντότητα πού
 λέγεται ψυχή αυτοεπίγνωσις, έλεγχον προς τόν έαυτόν σας πού όνομάζεται προσωρι
 νή προσωπικότης. Οί άνθρωποι γύρω σας θά τό προσέξουν, όέν θά μιλήσετε για νά
 τό προσέξουν. 'Η άκτινοβολία σας θά τούς κάμη νά τό προσέξουν. Είναι αυτό πού
 λέγει σήμερα ή παρηψυχολογία Πέρσοναλ Μάγνιτισμ χωρίς νά ξαίρη τί είναι, πώς
 μεγαλώνει. 'Η ώφελιμότης σας μέσα στην κοινωνίαν θά είναι τεραστία πλέον.
 Άλέπετε, τόν συνάνθρωπόν σας έκεϊ, ψεύδεται, ούτε νά κυτάξετε πίνω του, ξαίρετε
 έν ψεύδεται, τό ξαίρετε σείς, χωρίς νά τό θέλη έγινεν άνοικτόν βιβλίον σέ σ' άς.
 Θά προσέξετε ότι, τές σκέψεις των συνανθρώπων σας, μπορείτε νά τές διαβάσετε.
 'Εδω όμως ύπάρχει ένα σημεϊο. 'Όταν μάθωμεν 'Ελληνικά. Έχομεν δικαίωμα, όλες τές
 έπιστολές των συνανθρώπων μας νά τές διαβάζομεν; Είναι ζήτημα τώρα λεπτότης.
 'Εχομεν τό δικαίωμα διότι έχομεν τήν δύναμιν νά παραβιάσωμεν τήν προσωπικότητα
 των συνανθρώπων μας; Όχι. Προσέξετε, διότι σέ κάθε βήμα μας καί σέ κάθε φοράν
 πού κερδίζομεν δυνάμεις ύπάρχουν καί πειρασμοί. Τώρα ό έσώτερος έαυτός ψυχή
 αυτοεπίγνωσις, έλέγχει, γνωρίζει, ποιος είναι ό έαυτός σας, γνωρίζετε τήν

τὴν προφρασίαν του, ποὺ καθημερινῶς παρουσιάζετε σὰν δαίμων, ἢ προσφρινήσας
 προσωπικότης ὑμῶν ὅπου κρατεῖτε καθημερινῶς κάτω ἀπὸ ἔλεγχον. Συνεχίζετε, καὶ
 καὶ ἀποκαλύπτετε ὅτι σὸ τέλος αὐτὸς ποὺ κάμνει τὸν διαλογισμόν δὲν εἶναι
 ἡ προσωπικότης ἡ ὁποία μπαίνει κάτω ἀπὸ ἔλεγχον, ἀλλὰ ἐσεῖς ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτῶ
 σας. Ἔχω σκιαγραφήσει ἐν τινὶ μέτρῳ τὴν πορείαν ἀλλὰ τὸν τρόπον τοῦ διαλο
 γισμοῦ θὰ βρῆτε ἐσεῖς οἱ ἴδιοι, διότι τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς σας καὶ τὸ τί θὰ
 μελετήσετε τί θὰ ἐλέγχετε, τί θὰ κερδίζετε, εἶναι εἰς τὸ σκαλοπᾶτι τῆς ἐξελέ
 ξεως τοῦ καθ' ἑνός. Ἐπομένως ἓνας δάσκαλος δὲν θὰ σῆς βάλῃ σ' ὅλους τὰ ἱάα
 τές ἴδιες ψυχικὲς ἀσκήσεις. Προσέξτε τὴν λεπτομέρειαν αὐτήν. Ὅπως ὅποτε ἔχ
 ὅταν θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον ὅτι τῆς ἐνδοσκοπήσεως, θὰ σὰς δοθῇ ὁ γενι
 κὸς κανὼν, τὸν ὁποῖον θὰ ἐφαρμόσετε ἐκεῖ ποὺ κρέπει. Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ
 εἰς ἀντιληφθῇτε αὐτό. θὰ ἀνακαλύψετε ὅτι μὲ τὴν ἐνδοσκοπήσιν σιγὰ σιγὰ δὲν
 θὰ ὑπάρχουν νύκτες τοῦ φαινομένου τῆς ἀνυπαρξίας, καὶ ξύπνημα τὴν ἄλλην
 ἡμέραν τὴν στιγμὴν ποὺ κοιμᾶτε τὸ ὕλικόν σας αἰμῶ ἐσεῖς θὰ ἐργάζεσθε ὡς
 ψυχὴ αὐτοεπίγνωσις. Μιὰν καλὴν ἡμέραν θὰ βρῆτε ὅτι, βλέπει αὐτὸ ποὺ ὀνομά
 ζεται ψυχικὸς κόσμος, ἀνοίκτηκε σὲ μένα, κινουμαι ἐλεύθερα, καὶ ὀρθολογίζομαι
 συμπεριφερόμαι ὅπως θὰ πρεπε νὰ συμπεριφερόμῃ, τώρα βρίσκεσθε στὸν ψυχικόν
 κόσμον πολλές φορές μέσα σ' ἓνα ζωντανόν ὄνειρον. Δὲν εἴσασθε εἰς θέσιν ὅπως
 νὰ κόμειτε χρήσιν σκέψεως. θὰ ἔχετε προσέξει ὅτι τὰ παίρνετε ὅλα ὅπως ἔρχον
 ται, δὲν τὰ ἐλέγχετε, ξυπνᾶτε τὸ πρωὶ καὶ λέγετε εἴχα ἓνα ὠραιότατον ζωντανόν
 ὄνειρον. Ἀλλὰ ἔχετε συμπεριφερθῇ εἰς τὸν λεγόμενον ψυχικόν κόσμον μὲ τὸν γ
 γνωστὸν τρόπον ποὺ συμπεριφερόσθε στὸν παχυλὸν ὕλικόν κόσμον. δηλαδή, σειρὰν
 σκέψεως, προσηλώσεως. Ἡ γὰρ αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν μπορεῖτε ἐνσυνείδητα νὰ
 ζήσετε εἰς τὸν λεγόμενον ψυχικόν κόσμον, εἰς τὰς στιγμὰς ἐκεῖνες ποὺ ὀνομά
 ζετε ὕπνον. Τώρα ἔχω νὰ πῶ καὶ ἓνα ἄλλο. θὰ προσέξετε κατὶ ἄλλο, μπαίνετε ἀπὸ
 τὴν ἐνσυνείδητον αὐτοεπίγνωσιν εἰς τὴν λεγόμενην ὑπερσυνείδητον αὐτοεπίγνωσ
 σιν καὶ ἐνῶ ζῆτε ἱκόμα μέσα στὸν παχυλὸν ὕλικόν κόσμον ταυτοχρόνως μπορεῖ
 νὰ εὐρίσκασθε μίλια μακρὰ, νὰ παίρνετε ἐντυπώσεις ἀπὸ ἐκεῖ, πλήρως, ἀπὸ ὅρα
 τρία, πέντε, ὀκτώ, σημεῖα. Ὁ κοινὸς ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ προσηλωθῇ σὲ δεύ
 τερο σημεῖο χωρὶς νὰ φύγῃ ἢ προσοχὴ του ἀπὸ τὸ ἐνὶ σημεῖο. Τὸ ἔχετε προσέξα
 αὐτό; Σιγὰ σιγὰ θὰ ὀητε ὅτι, θὰ μπορεῖτε νὰ προσηλῶνεσθε σὲ δύο τρία σημεῖα
 στὸν ἴδιον χώρον ὡς ἀσκήσιν καὶ μετὰ θὰ ὀητε ὅτι ἀπλῶθουν οἱ δυνάμεις, οἱ
 ἐκπαινηταί σας, θὰ μπορεῖτε νὰ ὀδετε. λόγου χάριν ἓνα μῦθμα πλήρες, χωρὶς ν
 νὰ ὑπάρχῃ διακοπὴ στὸν εἰρμὸν τῶν σκέψεων σας, καὶ ταυτοχρόνως νὰ μιλάτε σὲ
 σὲ κάποιον. χιλιάδες μίλια μακρὰ, καὶ νὰ ζοῖτε τί κίμνετε καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ
 νὰ παρακολουθῆτε κατὶ κάπου, λχ, πολλές φορές θὰ ἐκπαινητὰ βρεθῇτε σ' ἓν
 περιβάλλον ποὺ θὰ κίμνετε κατὶ καὶ θὰ ὀητε κάπου πρέπει νὰ πᾶτε καὶ νὰ
 βοηθήσετε ποὺ θὰ πρέπει νὰ διακόψετε ἀπ' ἐδῶ γιὰ λίγα λεπτά, διότι πρέπει
 νὰ προεκταθῇτε μὲ τὴν ἐκσωμάτωσιν νὰ μᾶτε μακρὰ, νὰ ἐπέμβητε καὶ νὰ ἐπιστ
 εῖτε. Συνέβησαν αὐτά; Βεβαίως. Πῶς νὰ ἐπέμβῃ; Ἡ δὲ ὅταν προχωρήσῃ καὶ γίνῃ

εἰς τὰ χέρια σου. Θὰ μπόρεῖς νὰ πᾶς σὲ μεγάλην ἀπόστασιν, νὰ ὑλοποιηθῇς καὶ
 νὰ μιλήσῃς μέ ὕλικό στόμα, νὰ κάμῃς μιάν χειραψίαν. Μήπως αὐτὰ ὅθεν εἶναι ἀλη-
 θῆς; Δὲν τὰ ἔκαμε ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος; εἰς τὸ Εὐαγγέλιον μας, ὅθεν τὰ ἔχουν κα-
 μεῖ οἱ λεγόμενοι θεοδέντες, τελειωθέντα πνεύματα ἁγίων μας, γιὰ τὰ ὅποια ὁμῆ-
 λησα προηγουμένως ὡς ὑπερσυνειδήτους αὐτοεπιγνώσεις. Τώρα κάμετε σύγκρισιν.
 Τί εἶναι ὑπερσυνειδήτος αὐτοεπίγνωσις καὶ τί εἶναι ἐνσυνειδήτος αὐτοεπίγνω-
 σις. Τότε θὰ δῆτε τὴν πληρεστέραν ζωὴν. Τότε θὰ ἀντιληφθῇτε ὅτι τώρα εἰμι πρὸ
 ἐντονα, πρὸ πολὺ. Μὰ γιὰ κάπιαν τέτοιαν ζωὴν μιλά καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Διὰ τὴν
 πλήρη ζωὴν. Οἱ ἄγγλοι τὴν λέγουν ἀπάνταντ Λάϊφ καὶ ἂν ρωτήσῃς ἓνα ἀπ' αὐτοὺς,
 ἤκουσα τελευταίως τὴν διδασκαλίαν κάπιου Ἀρχιεπισκόπου Ἀγγλοῦ ποῦ μιλοῦσε
 γιὰ τὸ ἀπάνταντ Λάϊφ, καὶ εἶμαι βέβαιος ἂν τοῦ ἔλεγα, ἔμπορεῖς νὰ μοῦ πῇς σὲ
 παρακαλῶ τί εἶναι αὐτὸ τὸ ἀπάνταντ Λάϊφ. Δὲν θὰ μπορούσε νὰ μοῦ προσδιορίσῃ
 τὸ βρῆκα γραμμένο καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνει. Πολλὰ πράγματα ποῦ θὰ δῆτε, ποῦ τᾶχου
 με καλῶς τοποθετημένα καὶ ὅθεν σᾶς δίδουν τώρα πλήρεις ἐννοίας, θὰ τὰ δῆτε, θὰ
 γίνουν βίωμά σας. Εἶπα τὸ κέρδος εἶναι τεράστιο, ἂν τὸ συγκρίνομε μέ τέας προ-
 σωρινές δυσκολίες, καὶ αὐτές οἱ δυσκολίες εἶναι διότι ἔχουμε προσηλωθῇ τόσον
 πολὺ μέστω χῶμα ποῦ εἶναι δυσκολώτερον νὰ φύγομε, ὅχι διότι ὑπάρχουν στήν
 πραγματικότητα δυσκολίες, ἀλλὰ θὰ θὰ δυσκολευθοῦμεν νὰ ἀπαγκιστρωθοῦμεν. Αὐτὸ
 εἶναι ὅλον.